

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Nr 28

Wydawca i Redakcja „Kurier Czesłochowski”
Częstochowa, Adolf Hitler Allee 32, tel. 32-45 i 32-46
Konto pocztowo-telegrafowe: Warszawa 10
Dla ogłoszeń obowiązuje cennik Nr 1.

Częstochowa, wtorek 2 lutego 1943 r.

Wychodzi sześć razy na tydzień. Abonament miesięczny wynosi 24.450 (prócz tego porto 72 gr.).
Zamówienia przyjmowane są przez wszystkie
Przedsiębiorstwa w Głównym

Rok V.

Odpowiedź niemieckich łodzi na oświadczenia brytyjskie

Torpedy i bomby zatopiły pół miliona ton

Niebezpieczeństwo grożące flocie alianckiej wzrasta

Z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA, 2 lutego. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 1 lutego:

W Stalingradzie południowa grupa 8-tej armii, pod dowództwem generalnego marszałka polnego Paulusa, po przeszło 2-miesięcznej bohaterskiej obronie, została pokonana w walce, wskutek przewagi nieprzyjaciela. Grupa pocięta, pod dowództwem generała płochoty Streckera, trzyma się wciąż jeszcze. Częściowo w kontrwypaśle odparła ona silne ataki nieprzyjacielskie.

Na pozostałych, ogniskowych punktach wielkiej bitwy obronnej na Wschodzie walki trwają z niezmienną zaciętością. — Próby nieprzyjaciela, zmierzające do przełamania się przez nasz front obronny w zachodnim Kaukazie, zostały się. Pomiędzy Kaukazem dolnym a dolnym biegiem Donu między własnymi strażami tylnymi a słabo napierającym nieprzyjacielem doszło do walk, które jednak nie przeszkadzały ruchom marszowym trzonu naszych wojsk.

Na froncie Donu i na południowy zachód od Woroneża, doszło do ciężkich walk, które jeszcze trwają.

Nad Jeziorem Ładoga nieprzyjaciół, po ciężkich stratach z dnia poprzedniego, atakował jedynie przy użyciu silniejszych sil. Wszystkie ataki odparto.

Formacja armii ładowej na froncie wschodnim, w czasie od 21 do 31 stycznia zniszczyła, zdobyła, względnie uczyniła niezdolnymi do akcji 517 czołgów.

W Afryce gwałtowne ataki na pozycje niemiecko-włoskiej armii afrykańskiej w zachodniej Trypolitanii odparto wśród ponownych, ciężkich strat dla nieprzyjaciela. Walki o zdobycie w ostatnich dniach pozycji na terenie Tunisu trwają.

Niemieckie samoloty bojowe bombardowały ponownie port w Bône. W walkach powietrznych i ogniem artylerii przeciwlotniczej lotnictwa w rejonie Morza Śródziemnego zestrzelono 15 północno-amerykańskich i brytyjskich samolotów. Jeden własny aparat zginął.

Niemieckie łodzie podwodne w styczniu 1943 roku, wśród niezliczonych ciężkich warunków atmosferycznych, które chwilami narastały do rozmiarów orkanu, zatopiły 63 nieprzyjacielskie statki handlowe, o łącznej pojemności 408.500 ton. 10 dalszych statków storpedowano. Zatonięcia ich nie zdolano zaobserwować, jest ono jednak do przyjęcia, biorąc pod uwagę ciężkie warunki przy wzburzonym morzu.

Lotnictwo zatopiło spośród konwojów nieprzyjacielskich na Morzu Śródziemnym 18 statków handlowych, o łącznej pojemności 114.000 ton oraz 2 kontroleprowce. Prócz tego uszkodzono 37 statków handlowych, o łącznej pojemności 209.000 ton, jeden krążownik, 2 kontroleprowce i 2 okręty strażnicze.

Wśród najcięższych warunków bojowych zniszczono tym samym w miesiącu styczniu najmniej 522.000 ton nieprzyjacielskiego tonu handlowego.

RZYM, 2 lutego. — Włoski komunikat wojenny z poniedziałku brzmi następująco: W zachodniej Trypolitanii toczyły się dalej gwałtowne działania bojowe nieprzyjacielskich formacji pancernych i artylerii nieprzyjacielskiej, które spotykały się z naszą natychmiastową obroną. Zniszczono 5 czołgów, kilka dział i wiele nieprzyjacielskich pojazdów mechanicznych.

Na terenie Tunisu toczą się dalej walki na odcinkach, uzyskanych podczas ataku tego dnia przez oddziały Osi. Wzięto około stu jeńców i zniszczono 12 czołgów nieprzyjacielskich.

Knox spojrzal w skośne oczy

SZTOKHOLM, 2 lutego. — Biuro Reuterskie dowiaduje się z Belharbour, że minister marynarki Knox oraz admirałowie Nimitz i Halsey w ciągu ostatnich 14-tu dni znaleźli się dwukrotnie w zasięgu Japońskich samolotów. Na Knoxie, który, jak wiadomo, miał zamiar w ciągu 90-dni zlikwidować armię japońską, okoliczność ta musiała wywrzeć głębokie wrażenie, jak zauważa szwedzka opinia publiczna.

W zaciętych walkach powietrznych myśliwcy niemieccy zestrzelili 10 samolotów. 4 dalsze aparaty nieprzyjacielskie straciła ziemna obrona przeciwlotnicza.

Nasze myśliwce, operujące jako obrona jednego z konwojów na Morzu Śródziemnym, udaremniły atak bombowców brytyjskich i zestrzeliły jeden aparat, typu „Beaufighter”, który spadł do morza.

Catermotorowe bombowce amerykańskie zaatakowały wczoraj trzykrotnie Messynę. Zrzucono liczne bomby i w wielu budynkach spowodowano dotkliwe szkody. Liczba ofiar obecnie oblicza się. Niemiecko-włoska obrona przeciwlotnicza w Reggio, Calabria i Messynie zestrzeliła 3 aparaty, typu „Liberator”.

Jeden z samolotów, który współdziałał w ataku na Messynę, zaatakował bronią pokładową pewien dom, w pobliżu Melito di Porto Salvo, na południowym wybrzeżu

Kalabrii. Zaraportowano o 8-ciu zabitych, wśród których znajduje się arcybiskup diecezji, który dokonywał wizytacji duszpasterskiej oraz 5 osób cywilnych. Dalsze naloty odbyły się na Catania, Trapani i Augusta, gdzie powstały szkody w budynkach. Liczba ofiar nie jest jeszcze ustalona.

Ziemna obrona przeciwlotnicza zestrzeliła spośród atakujących samolotów nad Augustą, które spadły w płomieniach: jeden ponad Syrakuzami, jeden dalszy na wschód od półwyspu Magnisi oraz trzeci na północny wschód od miasta. Obrona przeciwlotnicza w Trapani zestrzeliła 2 aparaty, spośród których jeden spadł w pobliżu skalistych wysp Porcella i Assinelli, a drugi na północ od miasta.

Jedną z naszych korwet oraz jeden torpedowiec zatopił nieprzyjaciół u wybrzeża tunetańskiego. Natychmiastowe przybycie łodzi ratunkowych umożliwiło ocalenie prawie całych załóg.

Wielki Admiral Doenitz

W. Admiral Doenitz dowódcą marynarki

GŁÓWNA KWATERA FÜHRERA, 30 stycznia. — W Głównej Kwaterze Führer przyjął głównodowodzącego marynarki wojennej: Wielkiego Admirała Raedera. W szaszczytnym uznaniu historycznych jego zasług, położonych w rozbudowie marynarki wojennej oraz za dowodzenie nią w walce wolnościowej o Wielkie Niemcy, mianował go admirałem-inspektorem marynarki wojennej Wielkich Niemiec.

Na prośbę Wielkiego Admirała Führer zdecydował się zwolnić go z jego codziennych prac, związanych z dowodzeniem marynarką wojenną, natomiast zatrzymał go jako swego pierwszego doradcę w kwestiach morsko-politycznych. Równocześnie Führer mianował głównodowodzącą łodziarni podwodnych, admirała Doenitza, Wielkim Admirałem i głównodowodzącym marynarki wojennej.

SZTOKHOLM, 2 lutego. — Pod 4-miowym tytułem „Nominacja Doenitza zamieściła „Antifontindagen” depesze londyńskiej agencji „New-Nightes-Press”, z której wynika, że wiado-

mość o nominacji admirała Doenitza na stanowisko głównodowodzącego niemiecką marynarką wojenną została przyjęta z niezauważalnym zainteresowaniem. Zmiany na stanowiskach w niemieckiej marynarce wojennej traktuje się jako wyraźny dowód na to, że Niemcy stawiają teraz wszystkie na kartę wojny, przy użyciu łodzi podwodnych. Doenitz, który niewątpliwie uchodził za największego znawcę łodzi podwodnych w historii niemieckich wojen morskich, mianowany zostaje w okresie, kiedy wraz ze swymi łodziami podwodnymi może mieć możliwość ujemnie wpływać na największe wojsne wysiłki alianckie. W tej chwili uwaga wszystkich zwrócona jest na osobę nowego głównodowodzącego niemiecką marynarką wojenną, który niewątpliwie nkończył inspekcję niemieckich łodzi podwodnych. Poza tym w Londynie przypuszczają, że groźba niemieckich łodzi podwodnych jest szczególnie poważna i że przybrać może w tym roku podobnie niebezpieczny charakter, jaki miała w roku 1937, kiedy Anglia posiadała zapasy żywności, wystarczające zaledwie na 3 tygodnie.

Ambrosio następcą Cavallero

RZYM, 2 lutego. — Urzędowo komunikują: Szef sztabu generalnego armii włoskiej, marszałek hr. Ugo Cavallero, został na własne życzenie zwolniony z zajmowanego stanowiska. Na stanowisko to powołano został generał armii Vittorio Ambrosio, pełniący dotąd obowiązki szefa sztabu generalnego włoskiej armii lądowej.

W miejsce generała Ambrosio zamianowany został generał 8-tej armii Enzio Rossi, szefem sztabu gen. włoskiej armii lądowej.

Wuj Sam ostrzy zęby na Azory

RZYM, 2 lutego. — Prasa włoska publikuje oświadczenie wiceadmirała Stanów Zjednoczonych Clarka, że Azory mogłyby każdej chwili wpaść w ręce północno-amerykańskie. W związku z tym prasa faszyzowska przypomina opublikowany w roku 1937 dokument z kół admiralacji brytyjskiej, według którego rząd angielski planował, na wypadek wojny, wojskową okupację Azorów.

Nowa wielka bitwa lotniczo-morska na południowym Pacyfiku

Wody wyspy Rennel grobowcem amerykańskich liniowców

TOKIO, 2 lutego. — W rejonie moriskim koło wyspy Salomona, a mianowicie w okolicy wyspy Rennel, rozegrała się w dniach 17 i 20 stycznia b. r. bitwa morska, w toku której zatopieniu uległy dwa okręty liniowe oraz trzy krążowniki. Ponadto zostały dotkliwe uszkodzone: okręt liniowy i wielki krążownik. Zaginęła jedynie znikoma ilość samolotów japońskich.

Specjalne doniesienie o morskiej bitwie w rejonie wysp Salomona zakomunikował minister marynarki Szimada na poniedziałkowym posiedzeniu parlamentarnej Izby Wzróżek.

TOKIO, 2 lutego. — Agencja Domei dowiaduje się z kół, zbliżonych do marynarki japońskiej, następujących dodatkowych szczegółów o bitwie morskiej koło wyspy Rennel:

W dniu 20 stycznia niebo nad wyspami Salomona pokrywała gęsta warstwa chmur, podczas, kiedy silna bryza przeciągała nad rozekalanym morzem. Pomimo tych niekorzystnych warunków atmosferycznych, japońskie samoloty wywiadowcze nie przerywały ani na chwilę swoich lotów patrolowych. Na wodach na wschód od Rennel (Island wypatrzył ich one potężną flotę aliancką, płynącą w kierunku północno-zachodnim. W chwili, kiedy aliancka artyleria przeciwlotnicza rozpoczęła ogień, wyrzyniły japońscy skądali swoje miedunk. Niezwłocznie wystrzeliwały poprzez chmury w kierunku nieprzyjacielskiej silnej formacji japońskich samolotów torpedowych. Ponieważ flota aliancka wobec złej pogody nie spodziewała się żadnych ataków, płynęła ona dalej tym samym kursem i zbliżyła się do wód na północ od wyspy Rennel.

Niespodziewanie w chmurach nad flotą aliancką ukazały się silne formacje samolotów japońskich. Na czele masywna odłogi formacji przedarda się przez zaporę wody, celem wyrzucenia swej torpedy na aliancki okręt liniowy. Niestety samolot ten został trafiony granatem. Maszyną ciągnącą za sobą długi ogon ognia, uderzyła na sam środek alianckiego okrętu liniowego, wzniecając pożar na mostku kapitańskim. Równocześnie wystrzelona poprzednio torpeda z samolotu trafiła okręt, eksplodując z olbrzymią siłą. Po dalszych atakach torpedowych innych samolotów japońskich okręt zaczął szybko tonąć. Atakujące samoloty zwróciły się następnie przeciwko większym krążownikom i kolejno wystrzeliły na nie swoje torpedy. Dwa krążowniki zatopiono z miejsca, podczas, gdy na dwóch dalszych okrętach liniowych wzniecone pożary, a również dalszy krążownik ogarnięty został płomieniami. Tymczasem zaszło tonięcie. Eskadra japońska przerwała swoje ataki torpedowe i powróciła do swych baz.

Flota aliancka przybrała kurs południowo-wschodni, unikając bezskutecznie uścisków atakami japońskimi. Japońskie samoloty wywiadowcze wypatrzyły jednak następnego dnia niepokojące eskadry alianckie na wodach, na północny wschód od wyspy Rennel, a japońskie samoloty torpedowe podjęły znowu z braskiem dnia swoje ataki. Dwa alianckie okręty liniowe, które poprzedniego dnia odniosły uszkodzenia, zostały ujęte swoje pożary i uciekły w kierunku południowo-wschodnim, pod czas, gdy przeszło 20 myśliwców Stanów Zjednoczonych patrolowały w strefie powietrznej nad nimi. Niezwłocznie wyrzucił

się zacięty pojedynek powietrzny, przy czym zestrzelono 3 myśliwce alianckie. Po odparciu myśliwców alianckich, japońskie samoloty torpedowe rzuciły się znowu na okręty liniowe. Kilka torped ugodziło upatrzone cele, a potężna eksplozja wzbila olbrzymi słup wody koło jednego z dwóch okrętów liniowych. Jednostka ta pochyliła się na wodzie na prawą burtę i niezwłocznie zatonała w odmetach. Na drugim okręcie liniowym wzniecone pożary i wszystkie wskazywało na to, że odniósł on ciężkie uszkodzenia. Krążownik, który poprzedniej nocy zdołał wyjść bez żadnych szkód, padł ofiarą śmiętego ataku torpedowego i wśród potężnej eksplozji zatonął.

Z obawy przed „Wschodzącym Słońcem”

SZTOKHOLM, 2 lutego. — W. C. Wurtbowski, australijski pełnomocnik do spraw użycia sił robozych, udzielił wyzeczujących pełnomocnictw w sprawie wciągnięcia do służby zbrojowej mekskich i żuńskich sił robozych w Australii. W ten sposób Wurtbowski otrzymuje pełnomocnictwa, na podstawie którego może wyzeczować, żyjącym w Australii osobom cywilnym, przedzielając jakiegokolwiek prace, względnie może je zaważwać do jakiegobądź świadczenia.

Yak podał ten wiadomości australijski minister pracy Edward J. Ward, gabinet postawił „dzielić i rząd” pełnomocnictw Wurtbowski, ponieważ uważa się za bezwarunkowo konieczne dla zabezpieczenia tak bardzo niezbędnych sił robozych w przemyśle wojennym.

Oświadczenie Tojo przed senatem

TOKIO, 2 lutego. — Premier Tojo przy-
mawiając w poniedziałek rano na planar-
nym posiedzeniu Senat, stwierdził, że po-
мимо prób anglo-amerykańskich w kie-
runku zamknięcia wewnętrznej jednolitości Ja-
ponii, Japonia w ramach totalnego pogoto-
wia wojennego przeciwstawia się manew-
rom nieprzyjacielskim w pełnym i bezkom-
promisowym zderzeniu. W dalszym ciągu
premier podkreślił bezwzględne zaufa-
nie, jakie sprzymierzeńcy Japonii pokłada-
ją w niewzruszonoj narodowej strukturze tego
kraju. Rząd jest w pełni przekonany, że
wszelka próba zachwiania niewzruszonym
zdecydowaniem 100-milionowego narodu
japońskiego okaże się bezskuteczną i że na-
ród japoński z silną wolą i niezlomnym za-
rąbaniem doprowadzi obecną wojnę do osta-
tecznego zwycięstwa. Służna dumą, pod-
kreślił premier Tojo, może nas niepełni-
ć wieloletnia historia, przypominająca nas na-
stroje krajów Europy, które walczyły o
całego świata, oraz narody wielkiej Azji
tykiej strefy dobrobytu odnosiły się z nie-
ugiętą wiarą i bezwzględny zaufaniem
że wielokrotnie do oświadczeń rządu ja-
pońskiego. Powodu tego faktu należy szu-
kać w tym, że nasze komunikaty okazały
się zawsze prawdziwe w świetle następują-
cych potem faktów. Rząd, może zawsze li-
czyć w dziedzinie produkcji, podnieśnię-
cia siły i patriotyzmu narodu japońskiego.
Dzięki pewnemu nadzorowi państwa nad
przemysłem rząd dokona koniecznych kro-
ków, celem skierowania w pozytywną ra-
my wszystkich sił narodu, nie hamując przy
tem inicjatyw i entuzjazmu czynników, w
których rękach znajdują się produkcja.
Rząd nie zamierza jaknajmniej podporzą-
dkowania przemysłu jakiegol jednolitego
kontroli państwowej, nie zamuszania go do sta-
nowienia jednostki, nie wyznaczania mu
handlu i przemysłu. Nobusuke Kishi stwier-
dził, że rząd wydał rozporządzenie, w spra-
wie koniecznych przemysłowych, celem da-
nia sposobności gospodarce prywatnej przy
czynienia się do wzmożenia gospodarki
wojennej na zasadach swobodnej odpo-
wiedzialności i inicjatywy.

TOKIO, 12. lutego. — Minister finansów Kaya złożył na posiedzeniu Japońskiego Parlamentu szczegółowe sprawozdanie z projektu nowego budżetu. Minister przy tej okazji stwierdził, że napięcie gospodarcze między sili Anglii i Ameryki, będących przygotowaniem do kontrataków na Japonię, nie wzięzm nie dotyka narodu japońskiego. Naród japoński owiany prawdziwym duchem bohaterstwa, uczyni wszystko w kierunku dalszego rozwoju związanej z wojną produkcji, aby tym samym zyskiwać z wojną potrzebom żołnierzy i frontu. Cel ten przyswieca również poszczególnym pozycjom tegorecznego budżetu, opartego na gospodarce, sterowanej przez państwo. Ogółem suma budżetu po stronie wydatków wynosi 9393 miliardów jen, co w porównaniu z budżetem roku ubiegłego wraz z dodatkami wynosi wyższe w sumie 1.145 miliardów jen. Minister Kaya stwierdził, że i tegoreczny budżet będzie w całości pokryty przez się licząc z dodatkami opodatkowania artykułów luksusowych. Z kolei minister porzucił do szczegółowego omówienia poszczególne pozycje projektu nowego budżetu.

Prasa krytykuje Hulla

SZTOKHOLM, 2 lutego. — Jak się do-
wiaduje londyński korespondent dziennika
„Nya Dagligt Allehanda” wybuchła w Sta-
nach Zjednoczonych widocznie znów bu-
rza rozgorzelenia przedewszystkiem z po-
wodu sytuacji w Afryce północnej. W cią-
gu całych 10 lat, od jakiegoś to czasu ki-
ruje Ministerstwo Spraw Zagranicznych
nie był Hulla jeszcze nigdy wystawiony na
tak gwałtowną krytykę, tak pisały brytyj-
scy korespondenci z Waszyngtonu do swych
dzienników. Wszyscy krytycy Hulla chcą
się dowiedzieć, przeleci komu departament
państwa prowadził właściwie wojnę; prze-
leci mocarstwom Osi, czy też przeciwo-
nim, którzy się odwołali na krzyż reakcy-
jnego katołictwa i „wielką wojnę” w Afryce
północnej. „New York Post” na-
zywa Hulla konstytucyjnym nieczłowieka-
ciem, podobno do afrykańskiego narodu. Ga-
zeta ta zbliżona do Roosevelta domaga się
nawet deklaracji od prezydenta, czy on i
Churchill popierali nominację Peyroneta.

Negrin roztrwonil skarb

BUENOS AIRES, 1 lutego. — Według doniesień z Meksyku, między rządem meksykańskim a czerwonohiszpańskimi przywódcą, który po zakończeniu hiszpańskiej wojny domowej uciekł do Meksyku, doszło do zatargów o kapitały wywiezione z Hiszpanii. Według doniesień komisji śledczej ustanowionej przez rząd meksykański, z wywiezionych kapitałów, do których zalicza się także część skarbu koronnego o wartości 50 milionów dolarów, pozostało jedynie jeszcze dwa miliony dolarów. Skarby te miały przypuszczalnie mieć pierwotnie wartość 60 — 100 milionów dolarów. Zawładnięcie tych kapitałów i wartości doniesiono, że miało miejsce w roku 1937, kiedy to w Nocziw, wchodzącej się wobec komisji śledczej od jakiegokolwiek zeznań, którzyby miały wyświadczyć, gdzie się brulionuje kapitały podziwały i to z tym zastrzeżeniem, że nie mają oni obowiązku zdać z tego sprawy rządowi meksykańskiemu. W takich warunkach specjalna komisja meksykańska udzieliła rządowi rady aby zakazał dalszej ingerencji czerwonych Hiszpanów.

W jednym zdaniu

Założyciel nowej partii pod nazwą „Commonwealth” Anglik Winstingham wyraził się, że jedynie aktywną partią, istniejącą obecnie w Anglii są komunistę, bowiem ich zebrania otoczone są opieką policji. Winstingham jest członkiem parlamentu z okręgu Beaverbrook i ministerstwa informacji.

Kabala Downing Street

Wydarzenia na froncie wschodnim i w rejonie Afryki północnej skłoniły propagandę brytyjską do rozciągania różnorodnych perspektyw, które znalazły szeroki oddźwięk w wszystkich krajach europejskich. Cofanie się do przeszłości dawne i nowe linie obrony i ewakuowania Trypolisza można, czytając gazety angielskie, porównać łatwo do pierwszych jaskini składowych decydujących o sukcesach i porażkach działań wojennych i przeżyłymi, nie sądzi szani. Polityka kawiarniana, napowiadająca nawet zlikwidowanie Osi w najbliższych czterech miesiącach, chociaż można by się zastanowić, dlaczego strategię ze sztabu czarnej kawy nie byli skłonni zakończyć wojny w trzech miesiącach i trzech tygodniach. Jak zwykle, łatwizny myślowe, brak trzeźwej oceny sytuacji, zaślepienie czy i pozwolił wymuszać wnioski fałszywe, a często absurdalne. Wystarczy się zastanowić chwilę, aby przejść do nieskomplikowanego wniosku, że zmiana stanowisk, podkopywana warunkami bojowymi, nie tylko nie utrudniła rozwijania dalszych operacji (Główne Kwatery Niemieckie, lecz przeciwnie, ułatwi ją.

Cofając się, armie niemieckie i sprzymierzone stawiają opór, który w wielu wypadkach jest bardziej skuteczny od akcji ofensywnej, zadaje on bowiem wojskom bolszewickim bardziej dotkliwe straty od najbar-

dział żywiłowych nawet ataków dywizji pancernych. Koncepcja jest prosta: zstąpi niemieckie wrodo do znanej rzeczy Czerwiniaci mówiącej, że obrona w samą rzecz jest silniejsza forma walki. Zawsza sta się ona blaskiem, gdy posługuje się nią tożnierz twarzą, zaharowany w wielu bojach, malczy doskonale dowódczo. Niemieckie kolunary zmotywowana, które w czasie wielkich akcyj ofensywnych wykazywały ogromną siłę bojową, wykazyją ją w niemiejszym stopniu w czasie walk obronnych. Najlepszym dowodem tego jest Stalingrad, potracający się bronić z niezłomnością, mimo, że obrońcy znajdują się w pierśficieniu i narażeni są na huraganowy ogień sowieckiej, pływacy ze wszystkich stron. — Sprawa niemiecka nazywa Stalingrad epopeją bohaterstwa, co w realnym zestawieniu z faktami, nawet dla kół wybitnie nieprzyjajnych Rzeszy, musi się wydać oczywiste. — Dowodem bezstronności sądu i wyjątkowego obiektywizmu jest jeden z brytyjskich oficerów, przydzielony do sztabu sowieckiego jako obserwator. Stwierdza on, że żołnierz niemiecki bije się tak samo, jak potracił się bić, wdzierając się na forty Sewastopola.

Nie ułatwia to bynajmniej zadania generałom sowieckim, napotykałym na każdym kroku na krwawy opór, topiacy no-

we maszy i asnoarmiejów w morzu białym. Zaimowanie stasnowsk na skróconymy planie bojowych kazalo wysnuc dyplomatycznie Downring Street falszawy i niepodleglosci wnioski. Roztoczono przed publicznoscia nowe szaty tej samej koncepcji politycznej, ktora bardzo spodobala sie strategom ze sztabu stolika kawiarzarnego. Oczywiscie, wedlug ich zdania, bedzie tak: bolszewizm rozkrusza sily niemieckie, nastepnie brytyjska armia desantowa wlodzi na brzegach francuskich, albo wloskich, masseruje i nastepnie zywiolowym krokiem na Wiedeń i Berlin.

Dziwno to się wydać musi, chociażby po przeczytaniu ostatnich depesz ze Sztokholmu, mówiących o terytorialnych pretensjach Rosji Sowieckiej. W czasie rozmów londyńskich przedstawiciele Kremlu żądali granicy, która ma być zgodna z potrzebami i wymaganiem rosyjskimi. ZSSR żąda oddania północnych terytoriów Norwegii, Japonii i Finlandii, wraz z Narwikiem i Petsmo. W stosunku do dawnych granic polskich na Wschodzie zachowano całkowicie milczenie i sprytna rezerwa.

Zestawiam jeszcze jeden fakt. Jak sobie przypominamy, w niedawnym czasie Laval zakomunikował przedstawicielom prasy, że na terenie Francji agenci Kominternu nie ustanęli dzieła, roznosząc za swojej strony zaprzeczone i fałszywe granica francuskiej z roku 1939 miała być kresem żądań bolszewickich. Nie trzeba był filozofem, ani politycznym, a graczem politycznym, aby stwierdzić, że te kwestje o „kresie żądań bolszewickich”, mają jakiegolwiek wartość. Gdybyśmy rzeczywiście, jak to sobie roją w Londynie, czerwonym udało się skruszyć i opór bolszewicki, no to wówczas żadna idea, nie mogłabyśmy marszu pulków bolszewickich, aż do wybrzeży Atlantyku. Tego nie strzeba ani udawać, ani mówić. W Strazakawym argument, jak określa Dowódca Stróż bolszewickich niebezpieczeństwa, znanajz różnied chetnych wiehicieli. Wojska desantowe zdąży wyładować wczelniej, tak twierdzi Londyn, nim bolszewicy zdąży ogolopować przez Europę. Bardzo to wartości nie nieskomplikowane, jak gdyby czerwoni byli na półnietniejszymi barankami na świecie. K. minteru składał się z aniołów, a Downing Street posiadał w swoim reku starożytną „Deus ex machina”. Ten ostatni oczywiście złożył sprawy tak, żeby wyszwały przy zadowolonej i uśmiechniętej. Zostaje jeszcze t. zw. karta japońska. Można by to nazwać kierowym asem japońskim. W ten as w wypadku, gdyby Angley nie zdążyły wyładować, przybie armie bolszewickie, ale dopiero w tym momencie, kiedy Niemcy będą dostatecznie wyczerpani: c

Przeglądając się teraz uważnie opowieściom brytyjskim, trzeba stwierdzić, że Downing Street rozłożyło sobie kabałę, która tak bardzo bawi rozsądniejszych ludzi, jak niezawodnie zaślepia oczy maluczkim.

Straty żeglugi szwedzkiej

SZTOKHOLM, 1 lutego. — „Nya Dagbladet” Allchanda” donosi, że w obecnie toczące się wojnie stracono dotychczas 290 szwedzkich statków handlowych, o ogólnym tonażu 800.000 ton, to jest 1/4 całej szwedzkiej floty handlowej. W cyfrze tej uwzględniono już nowe statki, które od czasu wybuchu wojny opuściły szczególnie i zostały włączone do służby. Znaczna liczba straconych statków kursowała na rachunek Anglii lub jej sojuszników.

Giraud zwolnił pięć roczników

ALGECIRAS, 1 lutego. — Przyrzeczone przez Roosevelta przesylki nowoczesnej broni z Ameryki Północnej nie przybyły jeszcze dotychczas do francuskich Afryki północnej. Z tego powodu Giraud był zmuszony znowu zwolnić pięć powołanych już ochotników, spośród zobowiązanych do służby wojskowej.

**Z SZEROKIEGO
ŚWIATA**

Akcja pomocy ofiarom trzęsienia ziemi w Anadolii

Rząd turecki wyasygnował milion funtów tureckich tytułem zasiłku dla ofiar trzęsienia ziemi w Anatolii Wschodniej, w szczególności zaś na pokrycie kosztów bezpłatnego zaopatrzenia w materiały budowlane.

Nowe złoża węgla w Japonii

W miejscowości Takahagimachi, na terenie refektory Ibaragi odkryto nowe złoża naftopochwytne w Japonii węgla kamiennego, które jak szacuje się – wynoszą 75 milionów ton. W maju 1962 roku przystąpi się do eksploatacji tych

W Kordyllerach płoną lasy

W Kordylirach, na pograniczu Argentyny i Chile, zaleje żołą obłężymich ozaczaj le-
nych, które rozszerza i się na ozaczaj prze-
rzni w okolicy dżekie-żezora na terenie
parodowego-parku, gdzie plamienie strawiły
czeszo 100 km kw, obszaru leśnego
i innym punkcie nieco na południe wybuchł
tym samym czasie drugi pożar, niszcząc
przed wszystkim zagalgni i lasy młodego
zestowianu. Katastrofalny pożar zniszczył na
zestozeni ok. 50.000 hektarów przeważnie ja-
drzew szlachetnych w rodzaju cyprysów,
sankuraj i innych

W akcji ratunkowej biorą udział oddziały wojskowe i żandarmerii. Istnieje przypuszczenie, że póruczyk wznieleony został wsklek nieostrożności ryków i przemylników.

Watpliwa wartość sukcesów

MADRYT, 1 Intero. — Z Buenos Aires EFE donosi, że komunikaty o spotkaniu Roosevelta z Churchillem nie wywołały wielkiego wrażenia w kołach przyjaznych Anglosasom, gdyż spodziewano się rewerencyjnych wyjaśnień. Wrażenie ujemne potęguje się jeszcze w skutek specjalnej kroniki, datowanej z Waszyngtonu, która drukuje „La Nation”. Autor tej specjalnej kroniki twierdzi, że wszelkie rozmowy i częściowe sukcesy Angliamerykanów posiadają wartość watpliwą, jak długo nie usunie się niebezpieczeństwa lodzi podwodnych. Rządy Stanów Zjednoczonych i Anglii roznieć i w tym punkcie nie wykazują stanowiska skoordynowanego, ponieważ Anglia stawia przed swym narodem wszelkie możliwości o niesłychanych stratach w tonazie spowodowanych przez niebezpieczeństwo lodzi.

podwodne. Czas więc już będzie, aby te fakty ujawnić, ażeby narody anglo-amerykańskie zrywały jaśny pogląd na najwłaściwszy czynnik tej wojny i ażeby mogły uwzględnić przy zważaniu niebezpieczeństwa ludzi podwodnych. Należy wyjaśnić, że frachtowce, zbudowane w roku poprzednim przez Stany Zjednoczone nie wyróżniają poniesionych strat. Zwalczanie niemieckich łodzi podwodnych nowego typu jest jeszcze trudniejsze, aniżeli dotychczas, i wymaga ono dalszego podwyższenia liczby jednostek morskich dla zabezpieczenia konwojów. Zagrożenie brzoگی nie jest jedynie kwestią uzupełnienia zatopionego toniaka, ale także uzupełnienia całego statków przez marynarkę wyzwoleńców, co w ostatnie miesiące napotykało na bardzo znaczne trudności.

Amerykanie sobie a Nogués sobie

ALGERCIJAS, 1 lutego. — Między angielskimi i północno-amerykańskimi dyplomacjami, tymiżymi w francuskim Maroku, dezyderata i aktywnie w ostatnim czasie do narządzenia Alżery. Podczas, gdy angielscy dyplomaci uznawają francuskiego generałego gubernatora Algierii, Jaski, czwinnego wojskowego szefa, jako francuskiego Maroku, Amerykanie uważają, że tylko za zupełne i nie znaczące manekina. Angielscy dyplomaci wola omawiać wszystkie polityczne i gospodarcze kwestie z generałym prezydentem, podczas, gdy ich północno-amerykańscy koledzy, którzy przybyli do Maroka z wielkim sztabem delegatów gospodarczych, życzą sobie załatwiać sami wszystkie kwestie polityczne. Sprawy zaopatrywania, importu, eksportu i górnictwa zajmują się też praktycznie już dzisiaj w krękach Amerykanów. Także i w kwestiach politycznych wysuwają się ciągle nowe narządzenia między pełnomocnikami Roosevelta a przedstawicielami brytyjnikami. Na zlecenie Londynu angielscy dyplomaci usiłują powołać do życia we francuskiej Afryce północnej rząd, który by zależał od de Gaulle'a. W jaskrawym przeciwieństwie do tego znajdują się nastawienie pełnomocników północno-amerykańskich, którzy opowiadają się za generałem Giraud, a francuską Afrykę północną zarządzają już, jak amerykańska kolonia i przede wszystkim wykorzystują ją do gospodarczo. Brytyjscy przedstawiciele spodziewają się ostatecznie, że uda im się przemienić generała Noguesa w zwolennika de Gaulle'a.

Wbrew temu Amerykanie próbują wysłuchać, aby tylko Nogues'a przeciągnąć na swoją stronę. Także i w stosunku do sultana Marek postawa brytyjska różni się od francuskiej, od czasu, gdy w roku 1904 wybuchła wojna między Anglią a sultaniem. Wówczas Anglię sądziło, że do tychczasowy stan we francuskim Maroku musi być utrzymany i w osobie francuskiego generalnego gubernatora widza właściwego przedstawiciela Maroka. Z polecenia Wątyngtona polacno-amerykańscy dyplomaci i prawnicy wyprost z sultanem i przysięga Nogues'owi tylko tyle antyretetu, ile on go okazuje sultan. Tych czasów trudności nie zdołało też ustronić spotkanie między Churchill'em a Rooseveltem.

Pewness Japan

TOKIO, 1 lutego. — Ostatnie przemówienie premiera Tojo w Parlamencie określa prasę japońską jako wyrażenie nieczym niewzruszonej pewności zwycięstwa. — W przeciwnieństwie do pełnych frazeologii deklaracji i przepowiedni alianckich, przedstawiona przez japońskie czynniki sytuacja jest jasna i trzeźwa.

Z mowy tej — pisze „Tokio Niezi Niezi“ — wynika japoński czerpie niezucie pewności. Społeczeństwo jest przekonane, że rok 1948 przyniesie decydujące walki, które poprowadzą na drogę ostatecznego zwycięstwa. Sojusz Państwa Trzech związanych są prawdziwym braterstwem broni i serdeczną przyjaźnią.

Dwa olbrzymie czołgi sowieckie

niezakończonych na froncie jeziora Ładoga. Służa obecnie jako zasłona przed kulami dla żołnierzy niemieckich.

